

soldat iseáranis ette ja juhü, kui kóik esi-
mehed langenud on, oma kompanii kolm roodu
úksi lahingist lábi. Selle eest saab temale
úks raud rist antud. Terwe kompanii oli
wahwaste lódnud ja pealik oli walimisega
kimpus, keda tema auutáhe osaliseks ettesea-
dima pidi. Ta wótab wiimaks ometi selle
súdaka juhataja, seab ette ja see saab ka seda.
Aga pealik tahab soldati naesele úhte iseára-
nis ródmu walmistada, wótab tinti, sulge ja
paberit ja kirjutab naesele járgmise sisuga kirja:

Uuústatud emand!

Mul on Teile teatada, et Teie mees soldat
N. oma teu eest lahingis 18. Augústil raud
risti on saanud. Tema saab seda risti terwe
kompanii eest kandma. Ma olen ródmus, et
mina seda Teile teatada wóin ja soowin sú-
damest ónne seks. Teie mees on terwe ja priúke.

Metsi ees, 1870.

Selle kompanii pealik . . .

Warústi saab pealik oma ehmatuseks járg-
mise kirja:

Uuústatud hárra pealik!

Teie kirja olen ma heas terwises kátte saa-
nud; aga ma pean wága imekspanema ja
kaebama, et mu mees úhte nii ráúket nuht-
lust on saanud, et ta úúna úksi seda risti
terwe kompanii eest kandma peab. Ta pole
muidugi neist kóigetugewamateist, ja nüüd peab
ta weel seda ráúket raud risti terwe kompa-
nii eest kandma. See on úhe perekonna isale
liig. Et Teie mind aga weel pilkate ja
mulle ónne selle aasja juure soowite, ei pea
mina mitte Teiest ilusaks; sest oma ligimest
ei pea mitte ónnetuses pilkama. Sest mu
mees on úks tóúine mees ja on ikka oma úle-
mate ees auus olnud, mikúpárást mitte Teie
ees? Wótkte temalt see rist jálle ára, ehk et
teised seltsimehed peawad temaga árawahe-
tama. Meie kirikuiaia peal on aga úks ainus
rist sest sordist ja see on úks terwe mehe kóorem.

Ma teretan Teid ja oma meest.

20. Septembril 1870.

Soldati naene N . . .